

Wiesław Stępień

Jeziro Wiecko, pow. Chojnice. Nadleśnictwo Kaliska

Informator Archeologiczny : badania 8, 231

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JEZIORO WIECKO, pow. Chojnice
Nadleśnictwo Kaliska

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Łódzkiego

Badania prowadził mgr Wiesław Stępień przy współudziale Klubu Archeologii Półwodnej "Tryton" z Bydgoszczy. Finansowała Katedra Archeologii UŁ. Pierwszy sezon badań. Osada nieobronna - XIV, XV wiek.

Celem badań było przebadanie dna jeziora, ze zwróceniem szczególnej uwagi na brzeg półwyspu, dawniej wyspy, na którym znajdowała się osada. Sam półwysp jest porośnięty bujną roślinnością, teren jest grząski i bagnisty. Ciekryto tutaj ślady po rowach odwadniających. W trakcie badań podwodnych brzegu półwyspu natrafiono na dużą liczbę ułamków ceramiki późnośredniowiecznej oraz na fragmenty obróbnego drewna. Najwięcej tego rodzaju zabytków znaleziono w południowo-zachodniej partii półwyspu. Natrafiono również tutaj na liczne konstrukcje drewniane w postaci leżących bali ze śladami obróbki. Niektóre konstrukcje przypominają swym położeniem i zarysem fragmenty konstrukcji zrębowej. Wzdłuż nasady półwyspu, tuż przy zabagnionym przejściu, wykryto w dnie konstrukcję przypominającą konstrukcję plecionkową, a składającą się z szeregu wbitych, w niewielkiej odległości od siebie, palików. Badając dalej wybrzeże jeziora natrafiono, przy brzegu drugiego mniejszego półwyspu, zwanego przez miejscową ludność "popielnikiem", na dużą powierzchnię bruku kamiennego, niespotykaną nigdzie więcej, oraz na obróbną, dość znacznych rozmiarów belki.

KAZIMIERZ DOLNY, pow. Paławy

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P. P. PKZ
Oddział w Lublinie

Badania prowadziły mgr Maria Supryn /autorka sprawozdania/ oraz Maria Sydoruk. Finansowało Muzeum w Kazimierzu Dolnym. Drugi sezon badań. Zamek XIV-XV do XVIII w.

Kontynuowano prace na terenie dziedzica zamkowego. Eksplorowano kolejne wykopy w celu uzyskania pełnego, poprzecznego przekroju nawarstwień dziedzica w północnej i południowej jego części. W wykopach w partii północnej, bezpośrednio pod powierzchnią terenu zalegał calec, w wykopach zaś w partii południowej stwierdzono warstwy stanowiące kontynuację występujących w ubiegłorocznych wykopach tego ciągu.